

den utgör hinder för att det påförs en sådan skatt som den som avses i målet vid den nationella domstolen när aktier emitteras till en clearingcentral

(¹) EUT C 64 av den 8.3.2008

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 1 oktober 2009 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail de Nivelles (Belgien)) — Ketty Leyman mot Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)

(Mål C-3/08) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — System för social trygghet — Invaliditetsförmåner — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 40.3 — Olika ersättningssystem i medlemsstaterna — Nackdelar för migrerande arbetstagare — Socialavgifter som går förlorade)

(2009/C 282/11)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail de Nivelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ketty Leyman

Motpart: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal du travail de Nivelles (Belgien) — Giltigheten, med hänsyn till artikel 18 EG, av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57), i ändrad lydelse — Invaliditetsförmåner — Hinder för utövandet av rätten till fri rörlighet, genom förekomsten av olika ersättningssystem

Domslut

Artikel 39 EG ska tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats behöriga myndigheter att tillämpa en nationell lagstiftning som, i överensstämmelse med artikel 40.3 b i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005, innebär att rätt till invaliditetsförmåner beviljas först efter utgången av en första period av arbetsoförmåga på ett år, när en sådan tillämpning leder till att avgifter som en migrerande arbetstagare har erlagt till det sociala trygghetssystemet

i den medlemsstaten går förlorade och vederbörande därigenom missgynnas i förhållande till en bofast arbetstagare.

(¹) EUT C 79, 29.3.2008.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 oktober 2009 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia nr 4 de Bilbao (Spanien)) — Asturcom Telecomunicaciones SL mot Cristina Rodríguez Nogueira

(Mål C-40/08) (¹)

(Direktiv 93/13/EEG — Konsumentavtal — Oskälig skiljeklausul — Ogiltighet — Skiljedom som vunnit laga kraft — Verkställighet — Befogenhet för den nationella domstol som ska pröva en ansökan om verkställighet att ex officio pröva den oskäligen skiljeklausulens giltighet — Likvärdighets- och effektivitetsprinciperna)

(2009/C 282/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia nr 4 de Bilbao

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Asturcom Telecomunicaciones SL

Svarande: Cristina Rodríguez Nogueira

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Juzgado de Primera Instancia nr 4 de Bilbao — Tolkning av rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29, svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169) — Lämpliga och effektiva medel för att hindra fortsatt användning av oskäligen villkor — Ansökan om verkställighet av en lagakraftvunnen skiljedom som har avkunnats i ena partens uttalande med stöd av en oskäligen skiljeklausul

Domslut

Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ska tolkas på så sätt, att en nationell domstol som ska pröva en ansökan om verkställighet av en lagakraftvunnen skiljedom avkunnad i konsumentens uttalande, är skyldig att, så snart som den har

kännedom om de rättsliga eller faktiska omständigheter som därvid krävs, ex officio pröva huruvida skiljeklausulen i ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument är oskälig, såvitt den enligt nationell processrätt har rätt att företa en sådan prövning i liknande förfaranden av nationell art. Om så är fallet ankommer det på nämnda domstol att vidta alla nödvändiga åtgärder enligt nationell rätt för att säkerställa att klausulen inte är bindande för konsumenten.

(¹) EUT C 92, 12.4.2008.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 oktober 2009 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Österrike)) — Arthur Gottwald mot Bezirkshauptmannschaft Bregenz

(Mål C-103/08) (¹)

(Fri rörlighet för personer — Unionsmedborgarskap — Artikel 12 EG — Kostnadsfritt tillhandahållande av vägavgiftsbevis med ett års giltighet till personer med funktionsnedsättning — Bestämmelser enligt vilka sådant bevis endast beviljas personer med funktionsnedsättning som är bosatta eller stadigvarande vistas i den aktuella medlemsstaten)

(2009/C 282/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Arthur Gottwald

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Bregenz

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Österrike) — Tolkning av artikel 12 i EG-fördraget — Diskriminering på grund av nationalitet — Nationell lagstiftning enligt vilken vägavgiftsbevis för nyttjandet av avgiftspliktiga vägar tillhandahålls kostnadsfritt endast till personer med ett funktionshinder som är bosatta eller stadigvarande vistas i den aktuella medlemsstaten

Domslut

Artikel 12 EG ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken kostnadsfritt utfärdande av ett vägavgiftsbevis med ett års giltighet är förbehållet personer med funktionsnedsättning vilka är bosatta eller stadigvarande vistas i den berörda medlemsstaten, varvid även de som regelbundet beger sig till denna stat av yrkesmässiga eller privata skäl inkluderas.

(¹) EUT C 142 av den 7.6.2008.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 oktober 2009 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam, Nederländerna) — Verkställighet av en europeisk arresteringsorder avseende Dominic Wolzenburg

(Mål C-123/08) (¹)

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Artikel 4.6 — Skäl till att verkställighet av den europeiska arresteringsordern får vägras — Genomförande i nationell rätt — Den gripne är medborgare i den utställande medlemsstaten — Krav på att den berörda personen har vistats i den verkställande medlemsstaten under fem år för att verkställighet av den europeiska arresteringsordern ska kunna vägras — Artikel 12 EG)

(2009/C 282/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam, Nederländerna

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Dominic Wolzenburg.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tolkning av artikel 4.6 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1) — Möjlighet för den verkställande rättsliga myndigheten att vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder för verkställighet av ett frihetsstraff som ådömts en person som uppehåller sig i den verkställande medlemsstaten där han är bosatt — Begreppen "vara bosatt i" och "uppehålla sig i" — Tolkningen av artiklarna 12 EG, 17 EG och 18 EG — Nationell lagstiftning som tillåter den verkställande rättsliga myndigheten att behandla den eftersökte på ett annat sätt när denne motsätter sig överlämnande beroende på om vederbörande är medborgare i den verkställande medlemsstaten eller i en annan medlemsstat

Domslut

1. En medborgare i en medlemsstat som är lagligen bosatt i en annan medlemsstat har rätt att åberopa artikel 12 första stycket EG mot en sådan nationell lagstiftning som lagen om överlämnande av personer (Overleveringswet) av den 29 april 2004, i vilken anges under vilka omständigheter den behöriga rättsliga myndigheten kan vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder som utfärdats för verkställighet av en frihetsberövande påföljd.
2. Artikel 4.6 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ska tolkas på så sätt att, såvitt avser en unionsmedborgare, den verkställande medlemsstaten, utöver villkor avseende vistelsens längd i denna stat, inte får uppställa ytterligare